

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Mazei Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 11 martie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Mazei Dmitri XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în r-nul XXXXX,
anterior necondamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 14.02.2020 – 11.03.2021;

instanța de apel: 31.03.2021 – 19.10.2021;

instanța de recurs: 14.01.2022 – 21.09.2022.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul ordinar,
Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineți, sediul Central din 11 martie 2021, *Mazei Dmitri* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **1000** unități convenționale, ce constituie suma de **50000** lei.

Totodată s-a dispus, încasarea de la *Mazei Dmitri* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în suma totală de **348** lei.

S-a dispus încasarea de la *Mazei Dmitri* în beneficiul lui *Berbeca Anatolii* prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de **500** lei.

S-a dispus încasarea de la *Mazei Dmitri* în beneficiul lui *Condriuc Stanislav* prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune în mărime de **500** lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Mazei Dmitri la 23.12.2019, aproximativ pe la orele 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în gospodăria lui Ursu Eugenia, amplasată în sat. Brătușeni, r-nul Edineț, având scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, intenționat a amenințat cu răfuială fizică și a aplicat violența nepericuloasă pentru viață și sănătate față de colaboratorii de poliție, Berbeca Anatoli, subofițer al SSP al SP al IP Edineț, Condriuc Stanislav, subofițer superior al Sectorului nr. 2, s. Cupcini a IP Edineț și Razlovan Semion, ofițer superior al Sectorului nr. 2, s. Cupcini a IP Edineț. Manifestată prin lovirea lui Condriuc Stanislav cu pumnul în regiunea feții, prin deteriorarea uniformei subofițerului Berbeca Anatolie și deteriorarea tocului în care se afla arma din dotare a subofițerului Razlovan Semion. Ultimii intervenind pentru a documenta înștiințarea telefonică de la serviciul 112, care a fost înregistrată în REG - 2 a IP Edineț, sub nr. 5064 din 23.12.2019, solicitării de ajutor adresat de către cet. Ursu Eugenia, care a comunicat că ginerele Mazei Dumitru îi forțează ușa casei.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201919P0875 din 24.12.2019, la Condriuc Stanislav echimoza la față a fost produsă prin acțiunea traumatică repetată a unui corp contondent dur, posibil la data și în circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile lui Mazei Dumitru au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative – *„aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”*.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către :

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Florești, *Pascari Inga* prin care a solicitat casarea sentinței cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Mazei Dmitri să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoarea pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la corpurile delictive, procurorul a solicitat restituirea tocului de la arma din dotare recunoscut în calitate de corp delict lui Razlovan Simion, iar perechea de pantaloni de culoare albastră de la uniformă părții vătămate Berbeca Anatolie.

Copia graficului de serviciu, copia planului de activitate precum și copiile materialului înregistrat în Reg-2 a IP Edineț, nr. 5064 din 23.12.2019, acumulat în baza înștiințării lui Ursu Eugenia, a le păstra la cauza penală.

De asemenea, a solicitat încasarea de la inculpatul Mazei Dmitri:

- în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 504 lei, ce reprezintă cheltuieli pentru efectuarea testării alcooscopice și efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară;

- în beneficiul părții vătămate Conduc Stanislav, prejudiciul material și moral în sumă de 1000 lei;

- în beneficiul părții vătămate Berbeca Anatoli, prejudiciul material și moral în sumă de 500 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, prima instanță la individualizarea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de prevederile art. art. 61 75 Cod penal aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia, menționând că inculpatul Mazei Dmitri, atât pe parcursul urmăririi penale cât și examinării cauzei penale în instanța de judecată nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit de faptele în care a fost învinuit, iar prejudiciul nu a restituit.

Instanța i-a aplicat inculpatului o pedeapsă non-privativă de libertate bazând-se pe materialul caracterizant al acestuia ignorând circumstanțele comiterii și faptul că inculpatul a atentat asupra colaboratorilor de poliție care își exercitau atribuțiile de serviciu, manifestând lipsa de respect față de autoritatea de stat al cărei titulari sunt colaboratorii.

Nu a ținut cont de faptul că potrivit cazierului contravențional Mazei Dmitri a săvârșit mai multe contravenții printre care injuria, consumul de băuturi alcoolice în locurile publice și conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Faptul aplicării pedepse non-privative de libertate, pentru acțiunile săvârșite de către inculpatul Mazei Dmitri, condiționează pierderea încrederii în justiție din partea societății, deoarece săvârșind în continuu diferite categorii de contravenții și o infracțiune prin care ultimul a atentat asupra colaboratorilor de poliție care își exercitau atribuțiile de serviciu, iar acestuia i-a fost aplicată doar o pedeapsă sub formă de amendă, pedeapsă non-privativă de libertate, fapt care defăimează imaginea justiție în societate.

Cu referire la cheltuielile judiciare, consideră că prima instanță contrar prevederilor art. 229 Cod procedură penală și neîntemeiat a respins cerințele procurorului privind încasarea de la inculpatul Mazei Dmitri a cheltuielilor judiciare în sumă de 120 lei, suportate de stat la efectuarea testării alcooscopice.

3.2. Avocatul *Ciurac Natalia* în numele inculpatului Mazei Dumitru, prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În argumentarea apelului declarat avocatul a invocat că, prima instanță incorect a apreciat parțial veridice declarațiile martorilor apărării, argumentând prin faptul că martorul Ursu Eugenia este soacra inculpatului iar martorul Levco Iuri este concubinul lui Ursu Eugenia. Astfel, instanța a susținut că după ce au fost curmate acțiunile ilegale asupra acestora și înlăturată amenințarea inculpatului de către colaboratorii de poliție, Ursu Eugenia și Levco Iuri au început să-i țină parte lui Mazei Dumitru.

Susține că datele referitoare la personalitatea inculpatului în ce privește sancțiunile contravenționale aplicate nu pot demonstra vinovăția acestuia și nu pot fi puse ca probe la condamnarea acestuia.

A specificat faptul că Mazei Dmitri anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți, din 19 octombrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate cu menț inerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, confirmată prin probele acumulate la dosar, cercetate în prima instanță și în instanța de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii calificativi ai art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a susținut că prima instanță întemeiat și-a bazat sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate audiate în prima instanță și pe cumulul probelor scrise, și anume: autosesizare din 23.12.2019 (f.d.4); raportul colaboratorului de poliție Răzlovan Simion din 24.12.2019 (f.d.5-6); actul de examinare exterioară a lui Berbeca Anatolie (f.d.34); tabelul fotografic în care este indicat aspectul exterior a lui Răzlovan Simion și al hainelor, al tocului de armă (f.d. 36-37); tabelul fotografic de examinare în care se arată aspectul exterior al hainelor lui Condriuc Stanislav (f.d.39-40); Raportul de expertiză judiciară din data de 24.12.2019 nr.201919P0875, prin care s-a constatat la Condriuc Stanislav, echimoză la față care a fost produsă prin acțiunea traumatică repetată a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.43); ordonanță de ridicare și procesul-verbal din data de 24.12.2019, prin care de la Răzlovan Semion a fost ridicat un toc de armă de culoare negru (f.d.44-45); ordonanță de ridicare din data de 24.12.2019, prin care de la Berbeca Anatolie a fost ridicat o uniformă de serviciu de culoare albastră (f.d.46-51); ordonanță de ridicare și proces-verbal de ridicare din data de 26.12.2019, prin care s-a ridicat materiale înregistrate în REG-2 a IP Edineț, nr.5064 din 23.12.2019 (f.d.53-54); raportul pornit de către Balanuța D., prin care a adus la cunoștință că la data de 23.12.2019 ora 21.00, a primit informația telefonică de la Dispecerat, cu fabula cazului „*Ursu Eugenia a.n.1970, dom. Sat.*

Brătușeni, r-nul Edineț, a comunicat precum că ginerele Mazei Dumitru îi forțază ușa casei (f.d.55); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 23.12.2019, cu tabel fotografic. (f.d.56-59); declarațiile părții vătămate Berbeca Anatolie, Condratiuc Stanislav, a martorului Răzlovan Semion, depuse în instanța de fond. (f.d.165, 166, 167).

Probele enunțate, cât și probele prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței în instanța de apel, incontestabil au demonstrat vinovăția inculpatului și care au dus la respingerea argumentelor din apelul inculpatului.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a respectat prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță ținând cont de prevederile art. 229 Cod de procedură penală corect a dispus încasarea de la Mazei Dmitri în beneficiul statului cheltuieli judiciare în suma totală de 348 lei. Iar referitor la cheltuielile suportate în cadrul Raportul de constatare nr. 201919P0882, corect s-a stabilit că nu se referă la prezenta cauză penală.

Cu referire la cheltuielile judiciare în sumă de 120 lei suportate pentru testarea alcooscopică, prima instanța de apel a menționat că acestea urmează a fi suportate din contul statului, or potrivit art. art. 8, 100 Cod procedură penală și art. 6 par. 2 a Convenției, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de "prezumția nevinovăției".

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Mazei Dmitri a declarat recurs ordinar prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

5.1. În motivarea recursului avocatul invocă următoarele argumente:

- prima instanță a examinat cauza superficial, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării;

- prima instanță apreciază critic nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Mazei Dmitri, considerând vina acestuia este confirmată pe deplin prin probele scrise și declarațiile colaboratorilor de poliție, precum și prin declarațiile parțial veridice ale martorilor Levco Iuri și Ursu Eugenia;

- instanța de apel urma să țină cont de egalitatea părților în proces și să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor prezentate în egală măsură, ca ulterior să dea o apreciere obiectivă și sub toate aspectele;

- instanța de apel a interpretat eronat circumstanțele de fapt și prevederile legislației penale și procesual-penale. Prima instanță a pus în seama inculpatului demonstrarea nevinovăției și cuantumul prejudiciului de care este învinovățit, fiind încălcat principiul prezumției

nevinovăției și prevederile art. (1) alin. (3) Codul de procedură penală, care stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale;

- instanța de apel s-a pronunțat insuficient de clar asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor administrate și cercetate, selectiv reținând conținutul unor probe la formarea concluziilor sale, fără a efectua o analiză mai amplă, neținând cont și de alte aspecte ce rezultă din conținutul ansamblului probator;

- în cazul când instanța de fond admite ca probă parțial declarațiile martorilor, instanța de apel urma să admită demersul privind audierea martorului în instanța de apel;

- instanța de apel prin copierea declarațiilor martorilor a omis intenționat de a se expune, asupra contradicțiilor din declarațiile martorilor acuzării și condamnă persoana pe baza concluziilor martorilor, printr-un șir de acțiuni dubioase și deducții, presupuneri pripite;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul Crijanovschi Sergiu, a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei, menționând că hotărârea conține motive legale pe care se întemeiază soluția și în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii încriminate fiind demonstrată vinovăția inculpatului Mazei Dmitri.

7. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația*

de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Conform practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și pct.8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În esență, argumentele recurentului se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal constată și faptul că, recurentul deși a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor apelului apărării, însă în conținutul cererii de recurs acesta nu a specificat la care anume din motivele apelului nu a primit răspuns din partea instanței de apel.

Colegiul penal reține că, la examinarea cauzei, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, pe care le-a apreciat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat de către avocat în numele inculpatului și a motivat soluția pronunțată cu privire la vinovăția inculpatului, așa cum este indicat în pct.4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal ține să menționeze că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Cu referire la criticile invocate în recurs privind aprecierea probelor, Colegiul penal reține că partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Mazei Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Într-un prim aspect, Colegiul penal ține să sublinieze că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Totodată, instanța de recurs reiterează că, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot constitui motiv de casare ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii încriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Mazei Dmitri în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Contrar argumentelor părții apărării prin care se invocă faptul că, inculpatul Mazei Dmitri nu a aplicat violență, nu a săvârșit careva acțiuni de amenințare sau nimicire a bunurilor în privința colaboratorilor de poliție, Colegiul penal menționează că această versiune nu corespunde realității, fiind o metodă de apărare și eschivare de la răspunderea penală, care este combătută prin probele administrate în cauză penală și anume prin declarațiile părților vătămate – Berbeca Anatolii și Condriuc Stanislav,

declarațiile martorului ocular Raznovan Semion, care au depus declarații sub jurământ, fiind avertizați conform art. 311-312 Cod penal și careva temeieri de a pune la îndoială - lipsesc, precum și prin probele scrise și cercetate în ședința de judecată.

În acest context, Colegiul penal constată că din declarațiile părților vătămate, inclusiv și din declarațiile martorului ocular Raznovan Semion s-a constatat incontestabil faptul că, Mazei Dmitri la 23.12.2019, aproximativ pe la orele 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în gospodăria cet. Ursu Eugenia, având scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, *intenționat a amenințat cu răfuială fizică și a aplicat violența nepericuloasă pentru viață și sănătate față de colaboratorii de poliție, Berbeca Anatoli, Condriuc Stanislav și Razlovan Semion, manifestată prin lovirea lui Condriuc Stanislav cu pumnul în regiunea feții, prin deteriorarea uniformei subofițerului Berbeca Anatolie și deteriorarea tocului în care se afla arma din dotare a subofițerului Razlovan Semion.*

Colegiul penal reține că, potrivit materialelor cauzei se constată că colaboratorii poliție s-au deplasat la domiciliu cet. Ursu Eugenia pentru a documenta înștiințarea telefonică de la serviciul "112", care a fost înregistrată în REG - 2 a IP Edineț sub nr. 5064 din 23.12.2019, pe faptul că după ajutor s-a adresat cet. Ursu Eugenia, domiciliată în sat. Brătușeni, r. Edineț, care a comunicat că ginerele Mazei Dumitru îi forțează ușa casei, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Levco Iuri.

În privința argumentelor din recurs precum că, instanțele de fond nu au ținut cont de declarațiile martorilor Ursu Eugenia și Levco Iuri care au declarat că, (...) *nu inculpatul Mazei D. l-a bătut pe Levco I. dar alte persoanei care au venit cu acesta..., (...) n-au văzut cum a fost lovit colaboratorul de poliție Condriuc S., a fost ruptă uniforma colaboratorilor și deteriorat tocul de port armă...*", Colegiul penal menționează că acestea urmează a fi apreciate critic or, circumstanțele cauzei denotă o altă stare de fapt a evenimentelor.

Astfel, instanța de apel just a apreciat declarațiile martorilor or, la caz s-a stabilit cu certitudine existența unui conflict în gospodăria lui Ursu Eugenia, fapt confirmat prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 23.12.2019 și tabelul fotografic (f.d.34-37, 56-59).

Colegiul penal reține că, declarațiile martorilor Ursu Eugenia și Levco Iuri precum că, inculpatul Mazei Dmitri nu l-a bătut pe Levco Iurii și alte persoane, contravine informației telefonice din 23.12.2019 prin care Ursu Eugenia indică că, anume Mazei Dmitri i-a deteriorat ușa de la intrare în domiciliu (*autosesizare din 23.12.2019 (f. d. 4)*), iar afirmațiile precum că, (...) *n-au văzut cum a fost lovit colaboratorul de poliție Condriuc S., a fost ruptă uniforma colaboratorilor și deteriorat tocul de port armă...*", contravin declarațiilor părților vătămate Berbeca Anatolii, Condriuc Stanislav, a martorului Răznovan Semion, care au indicat că Mazei Dmitri, era agresiv și numea cu cuvinte necenzurate, la solicitarea de a se liniști nu reacționa, inclusiv și probelor scrise cercetate în instanța de judecată.

Mai mult ca atât, instanța de apel corect a menționat că declarațiile martorilor Ursu Eugenia și Levco Iuri urmează a fi apreciate parțial veridice, întrucât martorul Ursu Eugenia este soacra inculpatului, iar Levco Iurii este concubinul lui Ursu Eugenia, fiind persoane cointeresate. Aceștia din motive lesne de înțeles și-au schimbat declarațiile în favoare inculpatului, doar după ce a fost înlăturată amenințarea inculpatului asupra acestora, de către colaboratorii de poliție.

În același sens, cu referire la motivul invocat de recurent, precum că „*instanța de apel a ignorat prevederile art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, și anume, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa*”, Colegiul penal conchide că aceasta constituie o opinie subiectivă și nu se confirmă, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea procesual penală, iar instanța de apel, a pus corect la baza soluțiilor de condamnare a inculpatului, cumulul de probe administrat și verificat în instanța de apel, acestea fiind verificate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art.8 Cod de procedură penală, în probarea vinovăției inculpatului fiind acumulate, examinate și verificate suficiente probe, descrise în decizie (f.d.26-27, vol. II), fiind respectat în același timp și principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, care prevede că - *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.*

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea deciziei instanței de apel lipsește.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise

de art.art.414-419 Cod de procedură penală, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, de aceea recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Corolevschi Maria* în numele inculpatului Mazei Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Mazei Dmitri XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie